

Jaro 2022

Na konci kalendářního roku jsme se loučili nepříliš radostnými okolnostmi černovírského fotbalu. Nejkrizovější situace byla u celků mužů a starších žáků. Slovanu se nakonec podařilo v zimě a na jaře 2022 od pomyslného dna odrazit a fotbal v Černovíře zachránit. A snad i nastartovat novou úspěšnější kapitolu. Lehce to ale neprobíhalo a bylo nutné na všech frontách bojovat až do červnového finále.

Nejzásadnějším bodem obrození byly změny ve vedení klubu. V lednu a únoru 2022 se jen spekulovalo o mechanismu obnovy a o těch správných lidech, kteří budou ochotní Slovanu Černovír pomoci a nasměrovat ho do dalších let. A v březnu dostaly všechny spekulace konkrétní podobu. Na pátek 4.3.2022 byla svolána řádná volební valná hromada klubu, která vytýčila další fungování našeho spolku. Členská základna poděkovala bývalému vedení za práci, jejímž největším úspěchem byla účast mužů v krajském přeboru OKFS a úspěchy v KP dorostu a KP starších žáků. Celé bývalé vedení oddílu poté na této VH odstoupilo ze svých funkcí a umožnilo tak zvolit vedení nové. Z minulého početnějšího zastoupení se stal výbor jiný, sestávající se z pěti členů. Předsedou spolku byl zvolen Martin Kirschbaum a místopředsedou Tomáš Sedlák. Dalšími členy se stali Lukáš Sedláček coby sekretář, Martin Suchánek jako pokladník a Zdeněk Kovářik se zaměřením na sportovní úsek. Tento výbor musel začít hned pracovat, neboť začátek sezóny se rychle blížil a 27.3. se hrál první mistrovský zápas mužů. Nejzásadnějšími body pro nejbližší období byla stanovená záchrana mužů v I.B třídě OKFS a stabilizace u mládeže jak po stránce hráčů, tak i trenérů. Dále pak zajištění chodu klubu po stránce finanční a nutné úpravy areálu včetně dětského hřiště. Změny se dělaly hned vzápětí po valné hromadě. Byla zrekonstruovaná hlasatelna na hřišti, zmizela zelená garáž za jednou z tribun a na hřišti přibýly nové reklamy s novými partnery. S těmi stávajícími pak byla zajištěna aktivnější spolupráce. Na hřišti v červnu proběhla akce „Dětský den“ ve spolupráci s komisí městské části Lazce. Rovněž byly uskutečněny náborové ukázkové tréninky ve školách v okolí. Takže nová aktivita, nadšení a chuť přinesla změn docela dost.

A situace u družstva mužů? Zásadním a rozhodujícím bodem byl fakt angažování trenéra Zdeňka Kovářika. Tomu se podařilo namotivovat zbytek stávajícího kádru a přesvědčit dorazový ročník dorostenců k vytvoření společného celku. K těmto nelehkým úkolům přidal i kvalitní tréninkový proces a dostatek svojí energie, nadšení a optimismu. Rovněž se výrazně snažil konzultovat svoje rozhodnutí s úspěšným trenérem dorostu Tadeášem Psoťou. Tato chemie naštěstí začala fungovat hned od začátku přípravy. Na začátku si vše ještě sedalo, ale první ostrý zápas v Mostkovicích naznačil, že Slovan jde správnou cestou. Z vedení 2:0 byla sice nakonec remíza, ale důležité 2 body po penaltách byly pro mužstvo jako živá voda. Euforii Slovan potvrdil hned v následujícím kole, kdy doma deklasoval 7:1 Velký Týnec. Zaplatil ovšem příliš velkou daň v podobě zranění kanonýra Havelky, který si pak na jaře už nezahrál. A hned další tři kola potvrdily, že bude třeba bojovat až do úplného závěru soutěže. Prohry v Haňovicích 1:3, doma se Slatinicemi 0:2 a následně v Doloplazích 2:3 nás opět přikovaly na předposlední příčku v tabulce. Naštěstí v dalším domácím zápase s Hanou Prostějov dokázali

černovírští uhlídat nejlepšího střelce soutěže Gábora a po výhře 3:1 se opět trochu nadechli k dalšímu boji o záchranu. Hned následující duel ve Smržicích měl být patrně rozhodující pro vývoj zbytku sezóny. Slovan proto vyslal na utkání autobus s fanoušky, aby měl ve střetu se stejně ohroženým soupeřem tu největší podporu. Zápas se povedl, vítězství 4:1 bylo náležitě oslaveno a sezóna se tímto opravdu obrátila ke konečnému úspěchu. Následovaly totiž tři těžké duely s nejlepšími celky jarní části sezóny. Slovan v nich sice nepropadl, ale uhrál jen bod s Kožušany. S Hněvotínem prohrál 1:2 a ve Velké Bystřici s lídrem tabulky 3:4, když ještě v 86.min vedl 3:2. Pak ale přišel samotný závěr soutěže a tři výhry znamenaly konečnou radost. Nejprve Černovír doma přetlačil kvalitní rezervu Šternberka 1:0 po proměněné penaltě Bořka Petrů. Pak vydřel penaltové vítězství v Jesenci, kde bezbrankovou remízu 0:0 zachránil brankář Sedlář za cenu vlastního zranění těsně před koncem. Nekonečné penalty pak odchytil hráč Petr Kundrt a byl úspěšný poměrem 14:13. Po tomto zápase byl Slovan definitivně zachráněn v I.B třídě bez ohledu na další okolnosti. Závěrečná domácí oslava uplynulé sezóny a demolice hostů z Moravského Berouna 10:1 jen podtrhla jarní vzkříšení fotbalu v Černovíře. 20 jarních bodů znamenalo nejen posun do klidného středu tabulky, ale hlavně by mělo příslibem do další práce. Tím spíš, když se tohoto znovuzrození dosáhlo víceméně z vlastních zdrojů a tudíž má celek zase zdravé černovírské jádro. Trenérské, hráčské a třeba i z členů podporujících družstvo, jako byl mimo jiné vedoucí celku Radek Domanský a další. Všichni tito zaslouží uznání a poděkování. Nakonec tedy konec dobrý, všechno dobré.

Podzim 2021

V letním přípravném období se situace v mužské kategorii příliš nezlepšila, spíše naopak. Tréninková morálka byla slabá a tak se Slovan musel, mimo jiné, odhlásit i z tradiční účasti na Memoriálu M.Mikšíka ve Chválkovicích. Přípravné utkání se nepodařilo domluvit žádné a tak se šlo do prvního mistrovského utkání takřikajíc z voleje.

K prvnímu mistráku mužů přijeli hosté z Haňovic. Podle zpráv to měl být pro Slovan jeden z hratelných soupeřů a tak se čekal vyrovnaný zápas. To se nakonec potvrdilo a po brankách Petrů a Havelky zůstaly 3 body na Lazcích. Bohužel u toho nemohl být z pracovních povinností absentující trenér Ondřej Kalina a tak se jeho čekání na první slovanistickou výhru prodloužilo. Hned druhý zápas nám totiž nabídl současnou realitu. Problémy se sestavou a špatný výkon ve Slatinicích znamenal prohru 1:7. Pak už to šlo ráz na ráz a jen těžko se zastavoval propad tabulkou. Domácí prohra na penalty z Doloplazy. O to smutnější, že se zranil Honza Hanousek, který se na podzim na hřiště již nepodíval. Následovala celkem statečná prohra 1:4 v Prostějově a pak další domácí ztráta po penaltovém rozstřelu se Smržicemi. Následovaly dva venkovní zápasy. Ale zatímco v Kožušanech se Slovan dlouho držel a padl 1:3 až po vyloučení Petra Vyroubala na konci první půle, tak v Hněvotíně byla stejná prohra 1:3 naprosto zasloužená. Burcování na poplach kapitána Vyroubala před domácím zápasem s Velkou Bystřicí se rovněž minulo účinkem a Slovan prohrál výsledkem 1:4. Následoval zápas ve Šternberku s tamní rezervou, která na tom byla v tu chvíli podobně jako Slovan. Leč realita na hřišti naprosto odlišná a debakl 0:5. Pokud nechtěl Černovír prezimovat na posledním místě

tabulky bylo bezpodmínečně nutné přetlačit doma Jesenec. Výsledkem 4:1 se to nakonec povedlo a tak se první výhry ve službách Slovanu dočkal i trenér Ondřej Kalina. Jeho radost, stejně jako radost všech příznivců a fanoušků však zkalily poslední tři zápasy a nakládačky 0:6 v Moravském Berouně, 1:5 doma s Mostkovicemi a dokonce 1:9 ve Velkém Týnci. Na tento poslední zápas roku 2021 odjelo jen 9 hráčů Černovíra. Celková bilance výročního roku je tedy taková, že jaro bez fotbalu a na podzim 2 výhry a celkem 8 bodů. V tabulce 13.místo a vyhlídky nevalné. Příčiny tohoto stavu? Nikdo to nemá v současné době jednoduché. Nicméně bez alespoň základní účasti hráčů na tréninku se žádná, ani ta nejnižší, soutěž hrát nedá. Pohled na statistiku nám říká, že Slovan nasadil do hry na podzim úctyhodných více jak 30 hráčů. Nicméně hodně z nich pouze na jeden, nebo dva zápasy bez tréninku. A tréninky o šesti účastnících naše naděje na zlepšení nezvýší. Bude to velká lopota vyvést v roce 2022 mužský fotbal v Černovíře z této hluboké krize. ©MS